

straffe hårdere eller mildere, eller hvad vi nu synes. Det er det, vi har gjort i den her sag. Vi synes alle sammen her i Folketinget, at spritkørsel er uacceptabelt. Derfor har vi strammet kravene til straffen.

Det, der bare er problemet i den her sag, er, at det har vi ikke gjort på alle mulige andre områder, hvor der er en, der har fået en bøde for at køre for stærkt eller noget andet, og hvor vi så senere skærper kravene og bødestraffene og så sender bud efter 200 kr. mere. Det er nøjagtig den samme problemstilling, og derfor laver vi her lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Dansk Folkeparti har signaleret, at de vil fremsætte et forslag i Folketinget, som man kan forholde sig til, og der vil jeg da gerne høre justitsministeren: Hvis der kommer et sådant forslag fra Dansk Folkeparti, hvordan vil man så forholde sig til et forslag om at lave en overgangsordning for de her mennesker, der helt uforskyldt er kommet i klemme i forhold til det problem, de står i?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, at man må holde fast i de regler, som vi har vedtaget. Vi har diskuteret det her flere gange. Jeg har besvaret mange spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg, og jeg synes, at det, man må slå fast, er to helt grundlæggende ting:

For det første: Der er her tale om, at folk *har* fået en dom. Vi taler ikke om at forhøje dommen eller forlænge dommen. De skal bare acceptere den frakendelsesperiode, som domstolene har idømt dem, fordi de har kørt spritkørsel.

For det andet: Grunden til, at Folketinget vedtog en ændring i sin tid, var jo, at vi ellers kom i den situation, at jo mere fuld, jo mere beruset og jo større et alkoholproblem du havde, desto hurtigere fik du kørekortet igen. Det vil være utrolig svært at forklare ude i et forsamlingshus, at vi lavede et system, hvor det er sådan, at jo værre man egentlig er i trafikken, desto hurtigere skal man have lov at sætte sig bag rattet igen. Derfor blev ændringen lavet.

Det har fået konsekvenser for nogle personer, og for hver enkelt person kan det være hårdt, men jeg synes, at det var en rigtig måde, Folketinget håndterede sagen på. Vi skulle nok have været bedre til at kommunikere det ud, det er så noget helt andet, men jeg kan godt forstå det rationelle, der lå bag.

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om hun virkelig mener, at det argument, man havde for at gennemføre den her ændring, var, at det var svært at forklare ude i forsamlingshuse.

Jeg mener sådan set, at der kan være gode argumenter for det, hvis det handler om at reducere spirituskørsel og sikre, at de mennesker, der er alkoholikere, faktisk bliver ædru. Vi ved jo desværre godt, at folk bliver ved med at køre, selv når de ikke har noget kørekort. Derfor er det jo fornuftigt at opmuntre folk til at komme i behandling og blive afalkoholiserede, og derfor kunne det såmænd godt legitimere, at man havde en ordning.

Men det, der er problemet her, og som jo er hele diskussionen, er, at uanset hvordan man nu vender og drejer det i den snævre juridiske forstand, så opfatter mennesker det her, som om de bliver straffet med tilbagevirkende kraft. Synes justitsministeren ikke, at man skulle overveje, om man ikke kunne finde en løsning på det problem?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu vil jeg sige til hr. Per Clausen, der så kommer ind midt i debatten, at i min første besvarelse til hr. Kim Christiansen redegjorde jeg for, at det var Waageudvalget, der i sin tid var inde at se på justeringer og en skærpelse af straffen for spirituskørsel, som påpegede, at det ville være et problem, hvis de, der er alkoholikere og har været det i årevis, og som får en lang frakendelsesret, får kørekortet hurtigere tilbage end dem, der en gang kører med sprit i blodet, og som ikke har noget alkoholproblem, men som havde en høj spirituspromille. Det kan virke meget, meget svært at forstå, at de, der egentlig er de farligste bilister, fordi de har kørt med spiritus i blodet måske mange gange, får en rabat, som andre ikke får. Jeg synes, at der var en god begrundelse for at lave om på reglerne, og det gjorde Folketinget i sin tid.

Som jeg sagde det til hr. Bjarne Laustsen, og som jeg har sagt det til hr. Kim Christiansen, vil jeg også meget gerne sige til hr. Per Clausen, at det er klart, at for de personer, der bliver ramt af det nye regelsæt, hvor der ikke er den her mulighed for på et tidspunkt at få rabat, er det selvfølgelig ærgerligt, for de havde nok lidt forudskonteret, at de også ville få rabatten.

Det kan godt være, at vi en anden gang skal lære af den her sag, at det er vigtigt at få kommunikeret den slags ting ud, men jeg synes sta-